

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BİZ NEYE DAVET EDİYORUZ?

BİZ NEYE DAVET EDİYORUZ?

Şeyh Muhammed bin Abdulvehhab

www.muvahhid.info

BİZ NEYE DAVET EDİYORUZ?

Şeyh Muhammed B. Abdulvehhab'ın Akidesi¹

Muhammed b. Abdulvehhab'dan Müslümanlardan mektubu kendisine ulaşan herkese! Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

Size haber veriyorum ki -Allah'a Hamd olsun!- benim kendisiyle Allah'a ibadet ettiğim Akidem (inancım) ve Din'im, Ehli Sünnet ve'l-Cemaat'ın yoludur ki bu yol Dört (Mezheb) İmam'ının ve Kıyamet Günü'ne kadar onlara tabi olanlar gibi Müslümanlar'ın İmam'ının yoludur. Lakin ben insanlara, Din'i Allah'a has kılmalarını bildiriyorum. Onları, Nebiler'e (peygamberlere) ve Salihler'den olan dirilere ve ölümlere ve de başkalarına Duada bulunmak (sığınıp-yardıma çağırmak)tan (Nehy ediyor ve ayrıca); ve kendisiyle Allaha ibadet edilen Adak adamak, Kurban kesmek, Tevekkül etmek, Secde etmek ve bundan başka yalnızca Allah'ın hakkı olan ve de ne Mukarreb (Allah'a yakın kılınan) bir Melek ne de gönderilmiş bir Nebi'nin Allah'a ortak kılınmaması gereken İbadetlerde Allah'a Şirk koştuktan nehy ediyorum. Bu, ilkinden sonuncusuna bütün Rasuller'in ortak Daveti'dir ve bu, Ehli Sünnet ve'l-Cemaat'ın yoludur.

Beldemde yüksek makam sahibiyim ve insanlar sözümü dinler. (Davetimin ulaştığı) bazı liderler ise bunu reddetmektedir çünkü bu onların yetiştikleri kültürlerine aykırıdır. Yine, benim idarem altında olanları namazı kılmak, Zekatı vermek ve diğer İslami yükümlülükleri yerine getirmekle mükellef kılıp, Riba (faiz) ile iş yapmaktan, Muskirat'ı (sarhoş edici şeyleri) içmekten ve diğer Munkerat'ı (Haram kılınmış şeyleri) yapmaktan da nehyettim. (Davetime icabet etmeyip reddeden) liderler, bu konuda eleştiri öne sürememekte bu hususta bir hata bulamamaktadır zira bunlar halkın çoğunluğu tarafından kabul görmüş şeylerdir; dolayısıyla eleştirilerini ve nefretlerini, benim Tevhid'i emretmeme (ve Davet'ime), Şirk'i Nehy etmeme yönelttiler ve 'bunlar insanların üzerinde bulunduğu yola aykırıdır' diyerek avamın (halkın) kafasını karıştırdılar ve fitne büyüdükçe büyüdü. Şeytanın atlılarını ve yayalarını üstümüze saldırdılar.

Biz deriz ki: Tevhid iki çeşittir. Bunlardan biri Rububiyet tevhididir. Buna göre Allah; melekler, peygamberler ve başkaları üzerinde yaratıcı ve düzenleyici olarak tektir. Lakin sadece bu tevhidle kişi İslama giremez. Bilakis insanların çoğu bu tevhidi ikrar etmektedirler. Allahu Teala şöyle buyurmaktadır:

{قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ}

“De ki: Gökten ve yerden size rızık veren kimdir? Kulak ve gözlere hükmeden kimdir? ölüden diriye çıkaran; ölüyü de diriden çıkaran kimdir? Her işi düzenleyen kimdir? Onlar: -Allah'tır! diyecekler. -O halde O'na karşı gelmekten sakınmaz mısınız? de.”
(Yunus 31)

¹ El-Cevahir'ul Mudiyye, 2-9; er-Rasail'uş Şahsiyye 150-162/22. Mektup ve ayrıca ed-Durar'us Seniyye, 1/64-74

BİZ NEYE DAVET EDİYORUZ?

Kişinin İslama gireceği tevhid (Rububiyet tevhidi ile beraber) uluhiyet tevhididir. Bu tevhid türü ise Allah'tan başkasına ister bir melek ister bir peygamber olsun ibadet etmemektir. Rasulullah (s.a.v) elçi olarak gönderildiği vakit, cahilliye insanları Allah'la beraber çeşitli varlıklara ibadet etmekteydiler. Onlardan kimisi putlara ibadet ederken, kimisi de İsa (a.s)'a veya kimisi meleklerle dua ediyorlardı. Rasulullah (s.a.v) onları bundan nehy etti ve Yüce Allah'ın kendisini Allah'ın birleşmesi ve meleklerle ve peygamberlere dua edilmemesi için gönderdiğini haber verdi. Her kim ona uyar ve Allah'ı birleşse, o La ilahe illallah'a şahadet etmiş olur. Her kim de ona isyan eder, İsa (a.s)'a ve meleklerle dua eder, onlardan yardım ister, onlara iltica ederse, o kimse -Allah'tan başka kimsenin yaratmayacağını ve rızık veremeyeceğini ikrar etse dahi- La ilahe illallah kelimesini inkar etmiş olur.

Bu konuda ki söz oldukça uzar, özet olarak bu konu alimler arasında icma edilmiş bir konudur. Bu ümmet arasında tıpkı Rasulullah (s.a.v)'in haber verdiği gibi bazı şeyler cerayan etmiştir:

لَتَتَّبِعَنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ حَذُوا الْقُدَّةِ بِالْقُدَّةِ، حَتَّىٰ لَوْ دَخَلُوا جُحْرَ ضَبٍّ لَدَخَلْتُمُوهُ

“(And olsun ki) siz, kendinizden önceki milletlerin yoluna kulacı kulacına, arşını arşınına ve karışı karışına muhakkak tıpatıp uyacaksınız, Hatta onlar (daracak) bir keler deliğine girseler siz de muhakkak o deliğe gireceksiniz”²

Onlardan öncekiler ise Allahu teala'nın haber verdiği gibi:

{اتَّخَذُوا أَمْثَلَهُمْ وَزُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ}

“Onlar Hahamlarını ve rahiplerini Allah'tan başka rabler edindiler” (Tevbe 31)

İnsanlar sapıklığa düştüler, Rahat ve sıkıntı anlarında Salihlere dua ettiler. Tıpkı Abdulkadir el-Ceylani'ye, Ahmed el-Bedevi'ye, Adiy b. Musafir'e ve onlardan başka ibadet ve salah ehlinde olan bazı kimselere yaptıkları gibi. İlim ehli onları -Yani Allah'tan başkasına dua edenleri- her yönden engelledi.

Salihlere gelince ki onlar bu tür amelleri kötü görmüş ve engellemişlerdir. İlim ehli buna benzer amellerin büyük şirk ve putlara ibadet etmek olduğunu ortaya koymuşlardır. Yüce Allah gönderdiği rasulleri ve indirdiği kitapları yalnız kendisine ibadet edilip, kendisiyle beraber bir başkasına dua edilmemesi için indirmiştir.

Allah'la beraber başka ilahlara dua edenler -Güneşe, Aya, Salihlere ve Salihlerin suretleri üzerine yapılmış heykellere dua edenler-, ibadet ettikleri bu varlıkların yağmur yağdırıp, bitki bitirdiğine itikat etmezlerdi. Onlar meleklerle ve Salihlere ibadet eder ve “bunlar Allah katında bizim şefaathçilerimizdir” derlerdi. Yüce Allah ise Rasuller gönderip, kitaplar indirerek

² Buhari İ'tisam, 7320- İbn Mace Fiten 3994

BİZ NEYE DAVET EDİYORUZ?

kendisinden başkasına dua etmeyi -ister ibadet duası isterse istigase (yardım isteme) duası olsun- nehy etmiştir.

Bil ki; Zamanımızda ki müşriklerin küfrü Rasulullah (s.a.v)'in zamanında ki kafirlerinin küfründen daha çoktur. Öyle ki, onun zamanındaki müşrikler meleklerle, evliyalara ve Salihlere dua eder, onlardan şefa'at ister ve onlara yaklaşırlardı. Ne var ki onlar işin bütünüyle Allah'ın olduğunu ikrar ederlerdi. Rahat zamanlarından onlara dua eder, sıkıntı zamanlarında ise yalnızca Allah'a yönelirlerdi. Allah'ı Teala şöyle buyurmuştur:

{وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَّاهُ}

“Denizde başınıza bir felaket gelse O’ndan başka dua ettikleriniz kaybolur.” (İsra: 67)

Rasullerin Uluhiyyet Tevhidine Davet Etmesi

Bil ki; Tevhid, her tür noksanlıktan münezze olan Allah'ı ibadette birlemektir. Bu husus Allah'ın kullarına gönderdiği bütün rasullerin ortak dinidir. Onların ilki Nuh (a.s)'dır. Yüce Allah onu kavmi Salihler –Vedd, Suva, Ye'us, Ye'uk ve Nesr- hakkında aşırıya gittikleri vakit göndermiştir. Onların sonuncusu ise Muhammed (s.a.v)'dir. O, bu Salihlerin suretlerini parçalamıştır. Yüce Allah onu ibadet eden, hacceden, sadaka veren ve Allah'ı çokça zikreden bir kavme göndermiştir. Lakin onlar mahlukattan bazısını Allah ile kendi aralarına vasıtalar koyarak şöyle derlerdi “Onlardan sadece bizi Allah'a yakınlaştırmalarını ve Allah katında şefa'atçi olmalarını istiyoruz” Tıpkı meleklerle, İsa b. Meryem (a.s)'a ve Salihlerden diğer bir takım insanlara yaptıkları gibi.

Yüce Allah Muhammed (s.a.v)'i onlara, babaları olan İbrahim (a.s)'in dinini yenilemek ve onlara bu tür yakınlığın (tekarrub) ve itikadın sadece Allah'ın hakkı olduğunu ve bu konuda – değil bir başkasına- mukarreb bir meleğe ve de gönderilmiş bir peygambere dahi bir şey yöneltilemeyeceğini bildirmek için göndermiştir. Ne var ki müşrikler Yüce Allah'ın yaratan -tek ve ortağı olmayan- olduğuna, Allah'tan başka kimsenin yaratıp rızık veremeyeceğine, hayat verip öldüremeyeceğine, Yedi kat gök ve içinde bulunanların, yedi kat yer ve içinde bulunanların onun kulları ve onun tasarrufu ve kahrı altına olduklarına şahitlik ediyorlardı. Rasulullah (s.a.v)'in kendileriyle savaştığı müşriklerin bu tevhidi ikrar ettiklerine dair delil görmek istiyorsan, Yüce Allah'ın şu ayetlerini oku!

{قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ}

“De ki: -Gökten ve yerden size rızık veren kimdir? Kulak ve gözlere hükmeden kimdir? ölüden diriye çıkaran; ölüyü de diriden çıkaran kimdir? Her işi düzenleyen kimdir?

BİZ NEYE DAVET EDİYORUZ?

Onlar: -Allah'tır! diyecekler. -O halde O'na karşı gelmekten sakınmaz mısınız? de."
(Yunus 31)

{قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ}

"De ki: -Yeryüzü ve içindekiler kime aittir, eğer biliyorsanız? -Allah'a aittir, diyecekler. - Peki düşünmez misiniz? de! Yedi göğün Rabbi kimdir? Ya büyük Arşın Rabbi? de! "Allah'tır!" diyecekler. -O'ndan korkmuyor musunuz? de! Her şeyin mülkiyetini elinde bulunduran, koruyan fakat korunma ihtiyacı olmayan kimdir? Eğer biliyorsanız söyleyin de! "Allah'tır" diyecekler. "Öyleyse nasıl aldatılıyorsunuz?" de" (Mü'minun 84-89)

Bu ayetler dışında onların bunu ikrar ettiklerini gerçekten ortaya koyan bir çok delil vardır. Ne var ki bu ikrarları onları, Rasulullah (s.a.v)'in çağırdığı tevhide girmelerini sağlamıyordu. Böylelikle sen onların inkar ettikleri tevhidin, zamanımızdaki müşriklerin "İtikat" diye isimlendirdikleri ibadet tevhidi olduğunu öğrenmiş oldun. Onlar ki, gece gündüz korkarak ve umarak Allah'a dua ederler sonra meleklerle, peygamberlere ve Salihlere, salahlarından ve Allah'a yakınlıklarından dolayı kendilerine şefaet etmeleri için dua ederler. Lat gibi salih (addedilen) bir adama dua ederler veya İsa (a.s) gibi bir peygambere...

Sen böylece Rasulullah (s.a.v)'in onlarla bu hususta savaştığını ve onları ibadeti bütünüyle Allah'a has kılmaya davet ettiğini anlamış oldun. Tıpkı yüce Allah'ın buyurduğu gibi:

{وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا}

"Mescidler bütünüyle Allah'ındır. O halde Allah'tan başkasına dua etmeyin." (Cin 18)

{لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ}

"Gerçek dua yalnızca O'nadır. O'ndan başka dua ettikleri ise kendilerine hiçbir cevap veremezler." (Ra'd 14)

Rasulullah (s.a.v)'in dinin bütünüyle Allah'ın olması; duanın, kurbanın, adak adamanın, istigasenin ve ibadet çeşitlerinin tümünün yalnız Allah'ı Teâlâ'ya yöneltilmesi için onlarla savaştığını anlamış ve onların rububiyet tevhidini ikrar etmelerinin onların İslama girmelerini sağlamadığını bilmiş oldun. Onların kanlarını ve mallarını helal sayan hususun; meleklerle, peygamberlere ve Salihlere karşı olan yönelmeleri, onlardan şefaet istemeleri ve bununla

BİZ NEYE DAVET EDİYORUZ?

Allah’a yaklaşılmaya çalışmaları olduğunu öğrenmiş ve böylelikle Rasullerin davet edip, müşriklerin ikrar etmekten yüz çevirdikleri tevhid de öğrenmiş oldun.

İşte bu tevhid, senin La ilahe illallah sözünün manasıdır. Onların nezdinde ilah, bu tür işler için kendisine yönelinen varlıktır. Bu bir melek, bir peygamber, bir veli ya da bir ağaç, bir kabir veyahut da bir cin olabilir. Onlar (Araplar) İlah kelimesini “yaratan, rızık veren, işleri tedbir eden” manasında kullanmıyorlardı. Onlar bütün bunların, daha önce de geçtiği üzere Allah’a ait olduğunu ikrar etmekteydiler. Onlar ilah kelimesi ile günümüzdekilerin “Seyyid (Efendi)” lafzıyla kast ettikleri manayı kast ediyorlardı.

Rasulullah (s.a.v) onlara gelip, onları kelime-i Tevhid olan “La ilahe illallah” kelimesine davet etti. Bu kelimeden murad sadece lafzını telaffuz etmek değil bilakis (lafzıyla beraber) manasıdır. Cahil kafirler Rasulullah (s.a.v)’in bu kelime ile ne kast ettiğini çok iyi biliyorlardı. Bu kelimenin teallukta (kendisine bağlanma hususunda) Allah’ı birleyip, O’ndan başka ibadet edilen her şeyi reddedip onlardan teberri etme (uzaklaşma) manasına geldiğini biliyorlardı. Nitekim Rasulullah (s.a.v) onlara La ilahe illallah deyiniz, dediği vakit onlar şöyle dediler:

{ أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ }

“İlahları tek bir ilah mı kıldın? Gerçekten bu şaşılacak bir şeydir.” (Sad 5)

Sen bu cahil kafirlerin bu kelimenin manasını bildiklerini öğrendiğin zaman, bundan daha çok şaşılacak olan şeyin İslam iddiasında bulunup da, cahil kafirlerin bile bildiği bu kelimenin manasını bilemeyenlerin durumu olduğunu anlamış olursun. Bilakis onlar manasına kalben itikat etmeksizin, sadece harfleri ile telaffuz etmenin yeterli olacağını zannediyorlar. Ve onlardan daha mahir olanlar bu kelimenin manasının -Allah’tan başka yaratan, rızık veren, öldüren, dirilten ve işleri tedbir edenin olmaması- olarak zannederler. **Cahil kafirlerin bile Lailaheillallah kelimesinin manasını kendisinden daha iyi bildikleri bir adamda hayır yoktur.**

Salihlere Ve Benzerlerine Dua Etme Şirki, Putlara İbadet Edenlerin Şirkiyle Aynıdır

Sana söylediğim bu şeyleri kalbi bir bilgiyle bilip, Allah’ın hakkında

{ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ }

“Şüphesiz Allah kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz bunun haricindekini dilediğine bağışlar” (Nisa 48) buyurduğu Allaha şirk koşmayı ve Yüce Allah’ın rasulleri ilkinden sonuna kadar kendisi ile gönderdiği dini -ki hiçbir kimseden bundan başka din kabul edilmez- öğrendiğin vakit ve de bugün insanların çoğunun buna cahil kaldıklarını da öğrendiğinde bütün bunlar sana iki fayda sağlar:

Birincisi: Allah’ın fazlı ve rahmeti sayesinde sevinmek, yüce Allah şöyle buyurmuştur.

BİZ NEYE DAVET EDİYORUZ?

{قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ}

“De ki: -Bunlar, Allah’ın fazlı ve O’nun rahmetiyledir. İşte buna sevinsinler. Bu onların biriktirdiklerinden hayırlıdır.” (Yunus 58)

İkincisi: Büyük bir korkudur. Öyle ki sen insanın cehaletle dilinden çıkarıp söylemiş olduğu bir kelime yüzünden kafir olacağını ve cehaletinin de özür sayılmayacağını, aynı şekilde bunu söyleyerek müşriklerin zannettikleri gibi Allah’a yaklaşıacağını zannetse dahi (ona fayda veremeyeceğini) anlarsan ve bilhassa da Allah’ın kendilerinden haber verdiği Musa (a.s)’ın kavminin ilimlerine ve salahlıklarına rağmen Musa (a.s)’a gelip “Onların ilahları gibi bize de bir ilah yap” (A’raf 138) dediklerini Allah sana ilham ederse. İşte o zaman seni bu tür durumlardan uzak tutan korkun ve hırsın büyümüş olur. Ancak şunu da bil ki; Yüce Allah’ın hikmetindendir ki hiçbir peygamberi bu tevhid ile göndermiş olmasın ki ona düşmanlar musallat olmasın! Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

{وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا}

“Böylece, Biz, her peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman kıldık. Birbirlerini aldatmak için yaldızlı sözler telkin ederler” (En’am 112)

Bazen, Tevhidin düşmanları olan kimselerin yanında birçok ilim, kitap ve hüccet bulunabilir. Tıpkı yüce Allah’ın şöyle buyurduğu gibi

{فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرِحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ}

“Peygamberleri onlara, beyyinelerle geldiği vakit, yanlarında bulunan ilimden dolayı sevindiler.” (Gafir 83)

Sen bu hususu iyice anladığın zaman, Allah’ın yolunda -fesahat, ilim ve hüccet ehlinden- bir çok düşmanın oturmuş olduğunu anlarsın. Nitekim Yüce Allah şöyle buyurmuştur.

{وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ}

“Bir de, tehdit ederek Allah’ın yolundan O’na iman edenleri çevirmek, Allah’ın yolunu eğri ve çelişkili göstermek üzere her yol üstüne oturmayın.” (A’raf 86)

Senin ise üzerine vacip olan şey, Allah’ın dininden kendisiyle bu şeytanlara karşı savaşağın bir silah olacak şeyleri (yani ilmi) öğrenmendir. Öyle ki bu şeytanların imamı ve ilki olan (İblis) senin Rabbine karşı şöyle demişti:

BİZ NEYE DAVET EDİYORUZ?

{لَا قُعْدَنَ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ثُمَّ لَا تَيَسَّنَّهُمْ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ}

“Beni azdırmana karşılık, Ben de onlar için senin dosdoğru yolunun üzerinde oturacağım. Sonra onlara, önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından yaklaşacağım. Sen de onların çoğunu şükreder bulamayacaksın” (A’raf 16-17)

Fakat Allaha yönelir ve Allah’ın hüccet ve beyyinelerine kulak verirsen korkma ve de üzülme!

{إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا}

“Şüphesiz şeytanın hilesi zayıftır.” (Nisa 76)

Muvahhidlerin avamından olan bir kimse bu müşriklerin alimlerinden bin tanesine galip gelir! Tıpkı Yüce Allah’ın şöyle buyurduğu gibi:

{وَإِنَّ جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ}

“Bizim ordularımız kesinlikle galip gelecektir.” (Saffat 173)

Yüce Allah’ın ordusu, kılıç ve mızraklar ile galip oldukları gibi hüccet ve lisan ile de galiptirler. Asıl korkması gereken kişi, bu yolda yürüdüğü halde beraberinde (ilimden) bir silahı olmayan muvahhittir. Yüce Allah bizlere -her şey için bir açıklayıcı, bir rahmet ve müjde olan- kitabını ihsan etmiştir. Öyle ki, hiçbir batıl ehlinin getirdiği delil olmasın ki, Kur’an onu nakz edip batıllığını ortaya koymuş olmasın! Nitekim Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

{وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا}

“Onlar sana hiçbir misal getirmezler ki (buna karşılık) sana gerçeği ve en güzel açıklamayı getirmiş olmayalım.” (Furkan 33) Bazı müfessirler şöyle demişlerdir: “Bu ayet, batıl ehlinin kıyamete kadar getireceği her bir delili kapsar.”

Ve’l-hasıl, Bizim hakkımızda insanları tevhide davet edip şirkten sakındırdığımız hususlar hariç anlatılanların hepsi birer iftiradır. Muhaliflerin reislerinin halleri ne gariptir! Ben onlara Allah’ın kelimini ve müfessirlerin:

{أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ}

“Onların dua ettikleri de Rablerine daha yakın olmak için vesile ararlar.” (İsra 57)

BİZ NEYE DAVET EDİYORUZ?

{وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ}

“Onlar Allah katında bizim şefaathçilerimizdir derler.” (Yunus 18)

{مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى}

“Biz Onlara sadece bizi Allah’a yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz” (Zümer 3) ayetleri hakkında ve de Allahu teala’nın kafirlerin (rububiyeti) itirafları hakkında zikrettiği:

{قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْ مَنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ}

“De ki: Gökten ve yerden size rızık veren kimdir? Kulak ve gözlere hükmeden kimdir?” (Yunus: 31) ayetleri hakkındaki görüşlerini zikrettiğim zaman onlar şöyle dediler: “Bizim ve bizim gibi olanların, Allah’ın, Rasulullah (s.a.v)’in ve bizden önceki mütekaddimlerin sözleri ile amel etmesi caiz olmaz. Biz ancak müteahhirunun söylediklerine itaat ederiz.”

Onlara “Ben, Hanefilerle müteahhirun (sonraki dönem) Hanefilerinin sözleri üzerinden tartışırım; keza Maliki, Şafii ve Hanbelilerin hepsiyle onların itimad ettikleri müteahhirun alimlerinin kitapları üzerinden tartışırım. Bundan yüz çevirdiklerinde her mezhebin mensubuna kendi alimlerinin sözlerini naklettim ve onlara kabirlerin yanında dua etmek ve o kabirlere adak adamak gibi işler açığa çıktığında (alimlerin) söyledikleri her şeyi zikrettim. Onlar bütün bunları öğrenip tahkik ettiler. Lakin bu onların ancak nefretini arttırdı.

Tekfire gelecek olursak; Muhakkak ki ben rasullerin dinini bilen, bildikten sonra o dine söven, insanları bu dinden alıkoyan ve bu dinle amel edene düşmanlık gösteren kimseyi tekfir ediyorum. Ümmetin çoğunluğu ise -Allah’a hamd olsun- bu hal üzere değillerdir.

Kıtale (savaşa) gelecek olursak; biz bugüne kadar hiç kimseyle canı ve dokunulmazlığı koruma dışında savaşmadık. Onlar ki bizim yaşadığımız yere yanımıza geldiler ve orada kalmadılar. Lakin biz onların bazıları ile (saldırıya) karşılık verme ve “kötülüğün cezası onun misli bir kötülüktür” düsturunca çarpışıyoruz. Rasulun dinini öğrendikten sonra ona açıktan dil uzatanların durumu da böyledir.

Sizin için bu meselenin içinde şüphe olmayan bir hak olduğu aşikar olduysa, vacip olan şey insanlar arasında bunun yayılması, erkeklere ve kadınlara bunun öğretilmesidir. Allah kendisi üzerindeki vacibi yerine getiren, Allah’a tevbe eden ve nefsi aleyhinde itirafta bulunan kimseye rahmet etsin! Şüphesiz günahından tövbe eden kimse, günahı olmayan kimse gibidir. Yüce Allah’tan bizleri ve sizleri sevdiği ve razı olduğu amellere iletmesini temenni ederiz. Allah en doğrusunu bilendir.